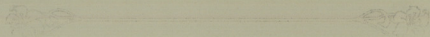

1 929-2-17

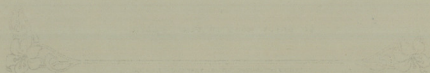

By Onidaw Huberman

2 ACTION
A O H N O N

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ " ΑΤΤΙΚΟΥ "

Κυριακή 17 Φεβρουαρίου 1929, ώρα 10³/₄ π. μ. άκριθώς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1929

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ :

ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ :

BRON. HUBERMAN

(Βιολίον)

Μετά την έναρξιν της Συναυλίας ή εισοδος επιτρέπεται μόνον κατά τὰ διαλείμματα.

Τιμή αναλυτικῶν προγραμμάτων Δρ. 5.

1871

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΒΟΛΙΚΑΙ - ΛΑΙΚΑΙ ΣΥΝΑΓΩΑΙ

ΛΕΩΝΙΔΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ Τ. Α. ΠΑΡΟΣ

ΑΙΘΥΣΑ " ΑΤΤΙΚΟΥ "

ΣΥΝΑΓΩΑ

ΒΕΝΕΤΑΝ ΣΥΝΑΓΩΜΗΝ

ΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

1893 - 1899

ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΑΡΤΗ

ΒΡΟΝ. ΗΥΒΕΡΜΑΝ

(ΛΟΓΟΤΥΠΟΣ)

Πολλοί οι λόγοι οι οποίοι είνε λόγοι
οι οποίοι είνε λόγοι

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Ἡ Ἀπαγωγή ἐκ τοῦ Σεραγίου* W. A. MOZART

εἰσαγωγή

ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας

2. *Κοντσέρτο* εἰς σολ W. A. MOZART

I Allegro

II Adagio

III Rondo

Ὁ κ. B. Huberman καὶ ἡ ὀρχήστρα

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. *Ποίημα* ERN. CHAUSSON

Ὁ κ. B. Huberman καὶ ἡ ὀρχήστρα

4. *Κοντσέρτο* διὰ βιολίον F. MENDELSSOHN

I Allegro molto appassionato

II Andante

III Allegro molto vivace

Ὁ κ. B. Huberman καὶ ἡ ὀρχήστρα

THEOTAMMA

REPORT OF THE

1. W. A. MOSELEY, Chairman

2. W. A. MOSELEY, Chairman

REPORT OF THE

3. W. A. MOSELEY, Chairman

4. W. A. MOSELEY, Chairman

Ἡ Ἀπαγωγή ἐκ τοῦ Σεραγίου W. A. MOZART

Ἡ Ἀπαγωγή ἐκ τοῦ Σεραγίου τοῦ Μότσαρτ ἐλαίχθη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ γερμανικοῦ θεάτρου τῆς Βιέννης, τὴν 12 Ἰουλίου 1782, μετὰ μείωσιν ἐπιτυχίαν ἢ ὅποια ἐσυνεχίσθη τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς Πράγαν. Τὸ ἔργον ἄλλως τε ἦτο ἀντίξιον τοιαύτης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ, μολοντί, συμφώνως μὲ κάποιον γνωστὸν ἀνέχδοτον, ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωσήφ II εἶχεν εἶρει ἐν αὐτῷ «παρὰ πολλὰς νότας».

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὁ Μότσαρτ παρουσιάζεται κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ κάτοχος ἀπολύτως τῆς τεχνικῆς. Αἱ κενοτομίαι του εἶνε ἐπίσης σημαντικαί, τόσον εἰς τὸ δραματικὸν μέρος, (προσθήκη ἐνός ἀνεπιτυγμένου *φινάλε*, εἰς τὴν τρίτην πράξιν), ὅσον καὶ εἰς τὸ ρετσιτατίβο, τὸ ὅποιον δὲν εἶνε τὸ σύνθημα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐσπερημένον παντὸς μουσικοῦ ἐνδιαφέροντος ρετσιτατίβο, ἀλλ' ἀληθινὴ μουσικὴ ἀπαγγελία συνοδευομένη ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας.

Ὁ Μότσαρτ συνέθεσε τὴν Ἀπαγωγὴν ἐκ τοῦ Σεραγίου, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀρραβόνων του μετὰ τὴν Κωνσταντίαν Βέμπτερ, αἱ δὲ παθητικαὶ ἄριαι τοῦ Μπελμόντη ἐκφραζοῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ αἰσθηματὰ του.

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ὁ συνθέτης προσπαθεῖ νὰ δώσῃ κάποιον ἀνατολικὸν χρώμα, μεταχειριζόμενος πρὸς τοῦτο καὶ πλείστα κρουστὰ ὄργανα, πρᾶγμα ἀσύνθηες εἰς τὰς ἄλλας συνθέσεις του. Τὸ ἀνατολικὸν τοῦτο χρώμα θέλομεν ἐπανεῦρει καὶ εἰς τὸ περιήρημον «*alla Turca*» τῆς γνωστῆς σονάτας διὰ πιάνο.

Concerto εἰς Σολ MOZART

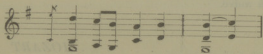
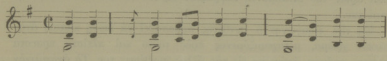
Ἐκ τῶν 6 κοντσέρτων διὰ βιολίον καὶ ὀρχήστραν τοῦ Μότσαρτ, τὰ πέντε ἐγραφήσαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, καὶ μόνον τὸ τελευταῖον, εἰς μὴ ἴσφ. συντεθὴ μεμονωμένως. Ἀπὸ τὴν παλαιὰν φάρμακ, τοῦ Βιβάλδου

την όποιαν ό Μότσαρτ έγγνώρισεν άσφαλώς έν 'Ιταλία, ό συνθέτης έκράτησε μόνον την διαίρεσιν του κοντσέρτου εις τρία μέρη, έπέφερε δέ άρκετά μεταβολάς εις τον τύπον της **Άριας**, του πρώτου *allegro* και εις την έν γένει άρχιτεκτονικήν του είδους τούτου της συνθέσεως.

Τό πρώτον *allegro*, γραμμένον εις τον τύπον της σονάτας, διαρεί ό Μότσαρτ εις τέσσαρα Tutti, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται τρία σόλα. Τό πρώτον κύριον tutti αναπτύσσεται συμφωνικώς, είνε δέ ό καθαυτό πυρήν από τον όποιον θέλει άντλήσει τά κύρια επεισόδια ή άνάπτυξις.

Πραγματικώς έπέροχα κομμάτια είνε ιδίως τά μεσαία άργά μέρη των κοντσέρτων του, τά όποια διακρίνει πάντοτε άγνότης σκέψεως και δροσερότης συλλήψεως. Εις τό γεμάτο ρεμβασιμόν andante του σήμεραν έτελειωμένον **κοντσέρτου εις σολ**, διακρίνομεν καθαρώς τον γαλλικόν τύπον της Άριας έξαιρετικά δέ ποιητικόν είνε τό τέλος του μέρους τούτου, τό όποιον κίμνει την έντύπωσιν ότι ό **σολλιστ** κλείει άκόμη μίαν φοράν τά μάτια του και άφίνα νά περάση από έμπρός του ένα γλυκό όραμα.

Τό τελευταίον μέρος είνε γεμάτο πάντοτε νεανιακότητα και χαράν, έχει ως έπί τό πλείστον τον τύπον του «Rondeau» και είνε επηρεασμένον από την τεχνοτροπίαν των Γάλλων προδρομών του Μότσαρτ. Τό επεισόδιον «allegretto» του φινάλε του κοντσέρτου εις σολ έχει τον χαρακτήρα παλαιού γερμανικού τραγουδιού, ένφ' τό θέμα «à la musette»

τό εις Ρε κοντσέρτου όμοιάζει με τό «ballo Strasburghese» της «Αποκρηάτις συμφωνίας» του Dittersdorf.

Ποίημα ER-CHAUSSON

Ὁ Ἑρνέστος Chausson ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὸ 1885 καὶ ἀπέθανε τὸ 1899 εἰς τὸ Limay, συνέπειά δυσστηχίματος. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἐλαττοτέρων μαθητῶν τοῦ Φράνκ καὶ ἐκ τῶν πλέον πολυγράφων τῆς νεωτέρας γαλλικῆς σχολῆς. Συνεδέθη διὰ μεγάλης φιλίας μὲ τὸν Vincent D' Indy μεθ' οὗ συγγενεῖαι πνευματικῶς.

Χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης του εἶνε ἡ δεξιοτεχνία εἰς τὴν πολυφωνίαν, ἡ ἀμειπτος ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἡ γρηγοροποιήσις τῆς *νεκρικῆς φόρμας* ἣτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς σχολῆς τοῦ Φράνκ.

Τὰ σπουδαιότερα ἔργα του εἶνε: *Ἑλένη*, λυρικὸν δράμα, *Ὁ Βασίλειος Ἄρτοζ*, λυρικὸν δράμα, μουσικὴ διὰ τὰ δράματα: *Ὁ Θρόνος τῆς Ἁγίας Κωνσταντίας*, ἡ *Καταγίς*, μία συμφωνία εἰς οἱ ἔκτες καὶ μία ἡμιτελής, μουσικὰ ποιήματα. 1 *τρίο*, 2 *κουαρτέτα*, μελοδία κ.λπ. Τὸ τελευταῖον του ἔργον εἶνε ἔν Κουαρτέτο, τοῦ ὁποίου μόνον τὰ δύο πρῶτα μέρη ἐπρόφθασε νὰ γράψῃ ὁ Vincent D' Indy ἀπὸ τὰ εἰρησθέντα *Σάιτα* τοῦ τελευταίου μέρους κατώφθασε νὰ δώσει τὴν ὀριστικὴν μορφήν εἰς τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπὸ τὰ ὀραιότερα τῆς μουσικῆς δοματίου τῆς ὅλης γαλλικῆς σχολῆς.

Τὸ «Ποίημα» τοῦ Chausson ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης τοῦ συνθέτου: τὴν βαθεῖαν μελαγχολίαν ποὺ καλύπτει ἐν γένει τὰ ἔργα του καὶ τὸν θλιβερὸν τόνον ἀπὸ τὸν ὁποῖον σπανίως μόνον ἀποχωρίζεται. Καὶ ὅμως ὁ καλλιτέχνης οὗτος ἐπῆρξεν ἀπὸ τοὺς ὀλίγους προνομοίους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ ζωὴ εἶχε παρουσιασθεῖ γλυκεῖα καὶ γελαστή.

Κοντσέρτο διὰ βιολίον F. MENDELSSOHN

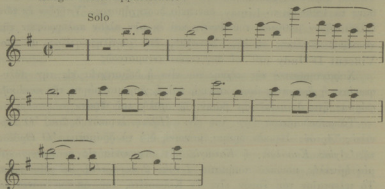
Τὸ περίφημον Κοντσέρτο διὰ βιολίον τοῦ Μένδελσον, ἐγράφη εἰς Loden ὅπου, τῇ προτροπῇ τῶν λατρῶν, εἶχε μεταβεῖ ὁ συνθέτης ἵνα ἀναπαυθῇ ἐκ τῆς ὑπερκοπώσεως ἐξ ἧς ἔπαυσε. Εἰς στιγμᾶς συνελπῶς ἀναπαύσεως ὁ Μένδελσον μᾶς ἐχάρισε τὸ ὀραῖον αὐτὸ ἔργον ὡς καὶ τὰς ἐξ θαυμασίας συνάτας δι' ὄργανον.

Εἰς τὸ κοντσέρτο διὰ βιολίον εὐρίσκομεν τὴν μελωδικότητα ποὺ χαρακτηρίζει τὰ «Τραγοῦδια χωρὶς λέξεις» τοῦ αὐτοῦ συνθέτου. Ἡ πρώτη φράσις παρουσιάζεται σχεδὸν ἀκάλυπτος, μὲ ἀπαράμιλλον γοη-

τείαν! Ἡ φράσις αὐτή, μόλις συνοδευομένη ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν εἶνε ἔν ἀπὸ τὰ ὀραϊότερα ἐπινοήματα τοῦ Μένδελσον:

Allegro molto appassionato

Solo

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἡ φράσις λαμβάνει κάποιο πάθος, ἀλλὰ πάθος αναγκαστημένον, μετρημένον καὶ πάντοτε εὐγενικόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελικὸν rondo, εἶνε ἓνα ἀληθινὸ πτερούγισμα, ἓνα αἰθέριον τραγοῦδι, ποῦ συγγενεῖε ὡς χαρακτήρῳ μὲ τὰ περίφημα *σκέτσο* τοῦ Μένδελσον.

